

– det var altså helt imod tankegangen i grundlovens § 20. I 1993, da man for anden gang skulle stemme om Maastrichttraktaten, vedtog man, uanset at der var fem sjettedele flertal, alligevel at køre det igennem med en folkeafstemning. Det samme gjorde man i sin tid med forfatningstraktaten. I en række af de konkrete situationer har der været tale om en samlet vurdering.

Jeg tror altså, at man skal lade være med at fikle med det her i forhold til offentligheden. Grundlovens § 20 er vigtig, men der indgår også altid politiske overvejelser. Jeg har i hvert fald deltaget i ganske mange af den slags, og jeg kan bekræfte, at grundlovens § 19 selvfølgelig har spillet en rolle. Vi indgår traktater efter grundlovens § 19. Grundlovens § 20 foreskriver alene en bestemt procedure, der skal anvendes i relation til grundlovens § 19, inden vi kan indgå en traktat, hvis der er tale om overdragelse af beføjelser i nærmere bestemt omfang.

Kl. 14:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Villy Søvnald for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:39

Villy Søvnald (SF):

Det bringer mig så videre til det næste. Jeg synes, at hr. Svend Auken meget ærligt har redegjort for, at da vi stemte om Amsterdamtraktaten, var der ikke noget som helst grundlovsmæssigt, der nødvendiggjorde det.

Hvis man igen ser på sriben af traktater, er en række af dem jo netop udvidelsestraktater på den måde, at vi ikke nødvendigvis er i berøring med grundlovens § 20. Derfor vil jeg bare spørge: Er det ikke et lidt underligt argument, at man binder det så fast til grundlovens § 20? Er det helt afgørende spørgsmål for danskerne ikke følgende spørgsmål: Er den her traktat en traktat, der lægger op til store ændringer af den form, som samarbejdet fungerer under? Ja eller nej.

Hvis man kigger på Lissabontraktaten, er der store områder, hvor der nu er en vetoret, som overgår til at have flertalsafgørelser. Er det ikke det afgørende argument, som jeg også tror at det store flertal af danskere, der også gerne vil stemme, er optaget af, nemlig at der i virkelighedens verden flyttes suveræniteten? Det kan man være tilhænger eller modstander af, men jeg tror, at det være dumt at benægte det.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:40

Svend Auken (S):

Jeg er meget glad for, at hr. Søvnald nævner Amsterdam, for der var der vistnok tre tilfælde af problemer i relation til grundlovens § 20. Men min vurdering er bare, at havde man ønsket at få dem fjernet, havde man kunnet få dem fjernet, ligesom man kunne have fået fjernet de ni punkter i forbindelse med forfatningstraktaten. Når man ønskede forfatningstraktaten til folkeafstemning, så er det selvfølgelig ud fra, at selve forestillingen om at vedtage en forfatning for Europa eller en traktat om en forfatning for Europa uden at spørge befolkningen var utænkelig. Det er det, man skal holde sig for øje.

Så kommer spørgsmålet: Er der nu i Lissabontraktaten så meget tilbage, at man kan sige, at der sker en afgørende ændring? Der er det min påstand til hr. Søvnald, at den store ændring ikke er Lissabontraktaten; den store ændring i EU er, at vi går fra at være 15 til at være 27 og måske endnu flere stater i fremtiden. Det er der, den store ændring er sket.

Det er også den, der har nødvendiggjort flere flertalsbeslutninger. Så det er ikke Lissabontraktaten, der ændrer verden, men udvidelsen. Og skulle man være helt logisk, så skulle man selvfølgelig have stemt om udvidelsen, for det er den, der ændrer samarbejdet i EU.

Kl. 14:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den næste er hr. Søren Krarup.

Kl. 14:41

Søren Krarup (DF):

Jeg vil gerne stille hr. Svend Auken et spørgsmål. Nu er hr. Svend Auken jo en belæst mand. Jeg vil godt stille ham et spørgsmål i en lidt mere historisk sammenhæng. Forholdet er jo, at vi her står med et problem, der naturligvis er folkeligt politisk. Derfor var det rimeligt, at det kom til folkeafstemning, men det afvises af juridiske grunde: Det er ikke suverænitetsafgivelse, siger man.

Så spørger jeg hr. Svend Auken: Kan han fra sin historieundervisning huske, at der var en juridisk professor, der hed Henning Matzen, i forfatningskampen? Han forsvarede provisoriet med næb og klør. Kan hr. Svend Auken fra sin historieundervisning huske, at der var en højesteretspræsident, der hed Troels G. Jørgensen, der i 1941 forsvarede og legitimerede kommunistlovgivningen? Er hr. Svend Auken ganske sikker på, at det, vi oplever her, hvor man med juridiske argumenter vil forhindre befolkningen